

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 850

гр. София, 30.01.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в закрито заседание на 30.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

като разгледа дело номер **6298** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във вр. с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искания и от двете страни в производството за изменение на решение № 6751 от 11.11.2022 г., постановено по адм. дело № 6298/2022 г. от Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, в частта му за разноските. Първата молба е от „Е.Г.-София ВМ” ЕООД с ЕИК[ЕИК], с която се иска присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в пълния претендиран размер от 1560 лв., от които 1300 лв. данъчна основа и 260 лв. ДДС, а алтернативно върху присъдената в полза на дружеството сума от 1280 лв. за адвокатско възнаграждение да бъде добавен и ДДС за сумата от 256 лв. По тази молба е постъпил отговор в срока по чл.248, ал.2 от ГПК от ответника, който твърди неоснователност на искането.

Втората молба е от изпълнителния директор на НАП. С нея се иска изменение на решението в частта му за разноските с твърдение, че същите не следва да се определят въз основа на материален интерес.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, намира и двете молби за изменение на решението в частта му за разноските като подадени от надлежна страна и в срока по чл.248, ал.1 от ГПК за процесуално допустими.

Разгледана по същество, молбата на „Е.Г.-София ВМ” ЕООД е частично основателна. С решението, чието допълване се иска, съдът е отменил по жалба на „Е.Г.-София ВМ” ЕООД решение № 000030-4750/19.05.2022 г. на изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение искането на жалбоподателя за възстановяване на държавна такса по чл.30, ал.6 от Закона за хазарта (ЗХ) в размер на 25 000 лева и преписката е върната на органа за ново произнасяне при съобразяване на дадените с мотивите указания по тълкуване и прилагане на закона.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените от него по делото разноски съдът е преценил като основателна. Уважил е

и направеното от ответника възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, с оглед което е присъдил в полза на жалбоподателя сума в размер на 1280 лв. на основание чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. За да направи това е съобразил фактическата и правна сложност на делото, както и обемът на извършените от процесуалния представител на жалбоподателя процесуални действия.

Предвид това, че в решението, чието изменение се иска, съдът е изложил аргументи относно претенцията за разноски, същият не намира основание да изменя решението си в тази част.

Основателно обаче се иска допълване на решението в частта му за присъдените разноски със сумата от 256 лв., представляващи ДДС върху присъдената сума от 1280 лв. за адвокатско възнаграждение. ДДС върху адвокатското възнаграждение се дължи по силата на § 2а от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Молбата на изпълнителния директор на НАП за изменение на решението в частта му за разноските съдът намира за неоснователна по следните съображения:

По същество спорът, повдигнат пред съда е за дължимост на публично вземане, което представлява заплатена парична престация, безспорно имаща пряк ефект в имуществената сфера на жалбоподателя, поради което и спорът за неговата дължимост е такъв с ясно определяем материален интерес.

По изложените съображения решението следва да бъде допълнено, като на дружеството-жалбоподател бъде присъден ДДС в размер на 256 лв. върху заплатеното адвокатско възнаграждение от 1280 лв., а молбата на ответника за изменение на решението в частта му за разноските – да бъде оставена без уважение.

Водим от горното, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА решение № 6751 от 11.11.2022 г., постановено по адм. дело № 6298/2022 г. от Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, в частта му за разноските, като

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Е.Г.-София ВМ” ЕООД с ЕИК[ЕИК], сумата от 256 (двеста петдесет и шест) лева, представляваща ДДС върху присъденото с решението адвокатско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за изменение на решение № 6751 от 11.11.2022 г. по адм. дело № 6298/2022 г. на Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

Съдия: